

Helt ude i hampen

25. marts 2020

Det er nu dag fjorten i Corona-land, det vil sige TO UGERS ISOLATION fra omverdenen. Sådan cirka i hvert fald; vi skal jo nyde det, så længe vi rent faktisk må gå en tur og ikke skal have et vigtigt ærinde for at have tilladelse til at forlade vores bopæl. Sådan er det allerede i flere lande i verden. Vi skal sætte pris på den frihed, vi endnu har - også selvom det er med diverse forholdsregler.

I dag rettede jeg op på gårsdagens fejltagelse. I dag løb jeg en dejlig lang tur i solskinsvejret - naturligvis med diverse forholdsregler i baghovedet. Man kan nemlig ikke tage ud i det danske land uden at møde andre mennesker med samme intention. I disse situationer skal man huske at holde afstand. Som løber anbefales mindst to meters afstand grundet den voldsomme vejrtrækning, der oftest forekommer under denne aktivitet. Dette har resulteret i, at jeg utallige gange på min seks-en-halv kilometers løbetur, fandt mine fødder helt ude i grøften eller i bedste fald i græsset ved siden af stien. Gangstier er oftest ikke mere end halvanden meter brede (hvis man er heldig), derfor er det lidt svært at overholde de to meters afstand - især når det gamle ægtepar fylder den hele halvanden meter og kun rykker sig et par centimeter. Jeg er bare glad for, at mine løbesko er gode at løbe i uanset underlaget. Så er det jo ikke et problem at bevæge sig ud i mudderet for den ældre generations sikkerhed.

Det bliver dog aldrig naturligt for mig at skulle undgå alle mennesker på min vej.